

ŽDO iz Vukovara izmijenio je optužnicu br. K-DO-71/01, podneskom od 14. siječnja 2009. godine.

Na optužnici je ostalo 14 optuženika (od 35 optuženika protiv kojih je podignuta optužnica).

Činjenično stanje sada glasi:

U razdoblju od 14. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine u Mikluševcima, Čakovcima i Tompojevicima, a posebno nakon što je 8. listopada 1991. godine tzv. JNA zajedno sa pridruženim paravojsnim četničkim formacijama i domicilnim osobama srpske nacionalnosti okupirala ta sela, 1. opt. Jugoslav Mišljenović, 2. opt. Milan Stanković, 3. opt. Dušan Stanković i 11. opt. Joakim Bučko, zajedno sa sada pokojnim Mominom Andelićem, osnovali u Mikluševcima tzv. Štab TO, kao organ mjesne vlasti, u kojem je sada pokojni Momir Andelić obavljao dužnost komandanta, 2. opt. Milan Stanković, zamjenika komandanta i 11. opt. Joakim Bučko dužnost političkog komesara, a sada pokojni Živan Ćirić i pokojni Janko Kiš, zajedno sa 1. opt. Jugoslavom Mišljenovićem, 6. opt. Petrom Lenderom, 12. opt. Mirkom Ždinjakom i 14. opt. Draganom Ćirićem, dužnost članova navedenog štaba, a ostali okrivljenici kao pripadnici tzv. TO, u navedenom razdoblju protivno čl. II Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, u namjeri da se stanovništvo nesrpske narodnosti protjera iz vlastitih domova i na tom prostoru spriječi i uništi život tih naroda, isto zastrašivali a njihovu imovinu pljačkali i oduzimali za sebe ili u korist nelegalne vlasti tzv. Srpske autonomne oblasti Krajine ili uništavali, te prema njima nečovječno postupali i nanosili im velike patnje, ozljede tjelesnog integriteta i ubijali ih, kao i prinuđivali na prinudni rad, pa su radi ostvarivanja navedenog cilja zajedno ili pojedinačno učinili slijedeće:

opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, i opt. Zdravku Simiću se stavlja na teret da su dana 4. listopada 1991. godine, ispred zgrade MZ Čakovci, zajedno sa sada pokojnim Živadinom Ćirićem, napali oštećene Đuru Bikia, Eugena Hajduka i Slavka Hajduka, koji su došli, zajedno sa sada pokojnim Slobodanom Andelićem, na pregovore sa predstavnicima JNA i uz njihovo jamstvo da im se neće ništa dogoditi. Opt. Milan Stanković i opt. Dušan Stanković odmah su pristupili Đuri Bikiu, opt. Milan Stanković ga je tri puta nogom udario u međunožje, a opt. Dušan Stanković ga je udario šakama po glavi, te su ga čupali za kosu i jedan od njih dvojice ga udario kundakom puške u potiljak glave. Potom su opt. Milan Stanković i opt. Dušan Stanković prišli Slavku Hajduku. Opt. Dušan Stanković udario je Slavka Hajduka najmanje 3 puta pesnicom u predjelu grudi, dok ga je opt. Dušan Stanković čupao za kosu i šamarao. Opt. Zdravko Simić psovao je i prijetio Slavku Hajduku da će ga objesiti na kesten, uhvatio istoga za kosu i zavrtao mu glavu. Sva trojica šutali su Eugena Hajduka. Opt. Milan Stanković je udario Eugena Hajduka nogom u međunožje. Đuro Biki je zadobio krvne podljeve obje strane rebara i napuknuće III pršljena na zatiljenom dijelu glave. Eugen Hajduk je zadobio nekoliko krvnih podljeva po licu i tijelu. Nakon toga uveli su ih u prostorije MZ na ispitivanje kod majora Tomislava Vasovića, te nakon ispitivanja Đuru Bikia i Eugena Hajduka pustili da se vrate u Mikluševce. Po zapovijedi Zdravka Simića oštećeni Slavko Hajduk zadržan je, kasnije je ubijen. Njegovo tijelo ekshumirano je iz bunara koji se nalazi na pruzi prema Čakovcima.

opt. Zdenku Magoču i opt. Janku Ljickaru stavlja se na teret da su točno netvrđenog dana krajem 1991. godine od Ane Holik uzeli za sebe osobni automobil marke Golf,

opt. Mirku Ždinjaku, opt. Zlatku Nikoliću i opt. Jovanu Cici stavlja se na teret da su točno neutvrđenih dana i mjeseci, u razdoblju od 8. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u prostorijama zgrade stare općine, u nekoliko navrata, prilikom ispitivanja oštećenog Mihajla Hajduka tukli gumenom palicom, nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve,

opt. Zlatanu Nikoliću i opt. Jovanu Cici stavlja se na teret da su dana 18. svibnja 1992. godine, u zgredi Štaba TO u školi, tukli Mihajla Hajduka po tijelu i licu, zadavši mu pritom napuknuće rebara,

opt. Jovanu Cici i opt. Đuri Krošnjaru se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, u večernjim satima, u veljači 1992. godine, u Mikluševcima, došli u kuću oštećenog Mihajla Hirjovatija i uz prijetnju puškom zatražili od ovoga sav novac koji ima ili će mu u suprotnom ubiti sinove, nakon čega im je imenovani dao 300 DM,

opt. Petru Lenderu, opt. Joakimu Bučku, opt. Draganu Ćiriću, opt. Zdenku Magoču, opt. Čedi Stankoviću i opt. Janku Ljkaru se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, krajem siječnja 1992. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, po prethodnom dogovoru i zajedno sa sada pokojnima Momiom Anđelićem, te sa Ljubinkom Vladislavljevićem i Zdravkom Torbica, iz kuće u Mikluševcima, Ul. Narodnih heroja 35, odveli supružnike Julijana i Veroniku Holik i njihova sina Mihajla Holika u šumu zvanu Jelaš, te ih tamo ubili,

opt. Jugoslavu Mišljenoviću, opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, opt. Petru Lenderu, opt. Joakimu Bučku, opt. Mirku Ždinjaku, opt. Draganu Ćiriću stavlja se na teret

- da su u Mikluševcima, kao pripadnici Štaba TO, za sve mještane nesrpske nacionalnosti uveli policijski sat, koji je trajao od 17.00 sati do 06.00 sati, izdavali posebne propusnice za kretanje po selu i izvan sela, na koji način u potpunosti spriječili slobodno kretanje mještana,

- za sve mještane uveli radnu obvezu u vidu sječe šume, izvlačenja i odvoženja drveta, obavljanja poljskih radova (sjetva i branje kukuruza), dok su žene morale ići brati i istovarivati zadružni kukuruz i kukuruz mještana srpske nacionalnosti i čistiti seoski dom, a što su sve radili bez hrane i vode i bez ikakve naknade,

- nakon ubojstva članova obitelji Holik, naredili Petru Mudrom da mora u njihovom dvorištu, u Mikluševcima, kruniti njihov kukuruz, gdje je okrunio 15 tona kukuruza, koji su odvezli u nepoznatom pravcu,

- dana 17. svibnja 1992. godine, temeljem zaključka sa sjednice MZ i tzv. Štaba TO Mikluševci, održane dana 25. studenoga 1991. godine, na kojoj je pod točkom 3. dnevnog reda pročitana lista mještana koji nisu podobni i odlučeno da se isele, zajedno sa Mikom Rakićem i Ljubinkom Vladislavljevićem i sada pokojnima Jankom Kišom, Milenom Kovačevićem, Momiom Anđelićem, Slobodanom Anđelićem, Radojem Jeremićem, Joakimom Lenderom, Kirilom Builom i Dušanom Anđelićem, popisali mještane Mikluševaca, većinom rusinske i drugih nesrpskih narodnosti, predložili im da moraju napustiti selo, a potom tijekom noći 17/18. svibnja 1992. godine bacali bombe pred njihove kuće i u njihova dvorišta, da bi ih dana 18. svibnja 1992. godine okupili ispred zgrade škole i prisilili oružjem da potpišu izjave o tome da dobrovoljno napuštaju selo i da svu svoju imovinu ostavljaju vlastima tzv. SAO Kajine, natjeravši ih u pristigle autobuse, uzimaju im pri tome novac, nakit i druge vrijedne predmete koji su navedeni mještani imali uz sebe, da bi na taj način protjerali iz sela ukupno 92 osobe,

opt. Jugoslavu Mišljenoviću stavlja se na teret

- da je nakon okupacije Mikluševaca, u više navrata, sa NN pripadnicima TO, dolazio u dvorište obiteljske kuće Đure i Nađe Mudri, te vršio pretres kuće,

- dana 13. ili 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Momiom Anđelićem, priveo u zatvor u Domu kulture, na ispitivanje Branka Batakovića, Adama Marića, Miroslava Mudrog, Mihajla Mudrog, zvanog „Mižun“ i Vladimira Homa, te s

uperenom puškom u iste, naredio da se svi okrenu licem prema zidu i stave ruke na leđa, tako da kada spuste glavu dodiruju zid. U tom je položaju Branko Bataković morao stajati oko dva sata, a potom ga je posjeo u jednu stolicu na način da je sjedio na njoj trbuhom okrenutim prema naslonu i raširenih nogu, dok ga je cijelo to vrijeme nepoznati muškarac stalno udarao pendrekom po vratu i ključnim kostima, a drugi nepoznati muškarac sa strane na isti način pendrekom po nozi. Kad Branko Bataković nije odmah odgovorio dvojica nepoznatih muškaraca su mu zadavali snažne udarce po vratu, ključnim kostima, rukama i nogama. Zlostavljanje je trajalo oko jedan sat, tijekom kojeg je zadobio ukupno stotinjak slabijih i jačih udaraca,

- u isto vrijeme i na istom mjestu kao što je naprijed opisano, na isti način mučio Miroslava Mudrog, Mihajla Mudrog, zvanog „Mižun“ i Branka Marića, uslijed čega je Branko Marić pao sa stolice na pod,

- nekoliko dana prije 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u cilju zastrašivanja i odlaska iz sela, aktivirao i bacio ručnu bombu u dvorište kuće Nevenke Ljekar,

- dana 18. ili 19. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište kuće Mirona Orosa i rekao njegovoj majci Amaliji Oros da mora ići brati kukuruz kod Ace Anđelića, jer će u suprotnom ubiti njega i njegovu obitelj,

- nakon okupacije Mikluševaca uzeo od Vlade Čordaša njegov osobni automobil,

- tijekom okupacije, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Živanom Ćirićem, gotovo svakodnevno Janku Verešu, njegovoj supruzi Veri i kćerki Nevenki, prijetio ubojstvom i miniranjem kuće, te svakodnevnim pretresima kuće,

opt. Milanu Stankoviću se stavlja na teret da je desetak dana nakon okupacije Mikluševaca, zajedno s Bogdanom Anđelićem i sada pokojnim Radojem Jeremićem, odveo iz dvorišta Miroslava Mudrog osobno vozilo marke „Varburg“, vlasništvo njegova pokojnog oca Janka Mudrog,

opt. Petru Lenderu stavlja se na teret

- da je točno neutvrđenog dana, između 10. i 14. rujna 1991. godine, u Mikluševcima, naredio Vladimiru Homa da se mora svaki dan javljati u Štab TO, što je ovaj svakodnevno i činio,

- točno neutvrđenog dana, između 13. i 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno s dvojicom NN vojnika JNA, radi ispitivanja odveo u Štab TO Vladimira Homu i stavio ga u jednu prostoriju, koja je služila kao zatvor. U toj prostoriji već su se nalazili zatvoreni mještani Janko Čordaš, Andrija Biki, Đuro Oros, Zdenko Homa i Janko Bučko. U toj prostoriji NN vojnici su tukli Vladimira Homu po glavi, stavljali mu nož pod grlo i cijev puške u usta, uslijed čega mu je sluh oštećen 30%,

- nekoliko dana nakon 8. listopada 1991. godine, tj. nakon okupacije Mikluševaca, s dva NN vojnika JNA, došao u kuću Ljubice Homa i izvršio pretres. Tom prilikom optuženik je Ljubici Homa zadao više udaraca rukom u predjelu lica i kundakom puške u kuk, zadavši joj tako masnice po licu i krvne podljeve u predjelu kuka,

- za vrijeme okupacije u više navrata tjerao Slavicu Hajduk na prisilan rad iako mu je ova rekla da je trudna i da ne može raditi, te ujedno prisiljavao Ljubicu Homa na branje kukuruza najmanje 15-tak puta,

- točno neutvrđenog dana u listopadu ili studenom 1991. godine sa jednim NN vojnikom iz dvorišta Slavice Hajduk odveo prikolicu od šlepera staru oko 2 godine i vrijednu oko 17.000,00 DEM,

- tijekom travnja 1992. godine, u Mikluševcima, u poslijepodnevnim satima, dok je prolazio ulicom u pratnji jednog oficira JNA, zadao otvorenim dlanom Kirilu Hudaku više udaraca u predjelu lica, od čega su mu ostale modrice po licu,

- tijekom okupacije, u Mikluševcima, veći broj mještana tjerao da moraju ići na prinudni rad, a posebno više puta Janka Papugu,

opt. Mirku Ždinjaku stavlja se na teret

- da je dana 9. studneoga 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište Miroslava Mudrog i naredio da mu preda automobil „Renault 5“, star samo jednu godinu, a kada je ovaj to odbio učiniti, udario ga s cijevi kalašnjikova u lijevu stranu rebara i ispalio rafal iznad njegove glave, tako da mu je ovaj morao predati ključeve tog vozila. Budući da nije mogao, zbog onesposobljenosti vozila za vožnju, istoga upaliti i odvesti, naredio je Janku Mudrom da traktorom vozilo odšlepa njegovoj kući, kojom prilikom je s cijevi puške udario ovoga u predjelu leđa, te nakon toga kod istoga došao i odnio prometnu dozvolu, a posebno ga s vezanim užetom oko vrata vukao po dvorištu tražeći pritom granu na koju će ga objesiti,

- točno netvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, ispred kuće Miroslava i Janka Mudrog udario Mirona Orosa s cijevi automatske puške u leđa, a sve dok je ovaj imao svezane ruke na leđima,

- točno netvrđenog dana u studenom 1991. godine, u zgradi stare općine, palicom (pendrekom) tukao Mihajla Hajduka, zadavši mu na taj način krvne podljeve po leđima,

opt. Draganu Ćiriću se stavlja na teret

- da je točno netvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, priveo u prostorije Štaba TO Miroslav Mudrog, Branka Batakovića, Adama Marića i Vladu Homa radi ispitivanja,

- za vrijeme dok je u Štabu TO, sada pokojni Momir Anđelić ispitivao Mihajla Mudrog, ovoga tukao rukama, nogama i kundakom puške,

opt. Zdenku Magoču se stavlja na teret

- točno neutvrđenog dana, krajem 1991. godine, iz dvorišta ubijene obitelji Holik odvezao i nije vratio traktor marke IMT – 577 i sjetvospremač,

- točno neutvrđenog dana krajem 1991. godine, iz dvorišta Marije i Amalije Oros odvezao berač za kukuruz,

opt. Jovanu Cici stavlja se na teret

- u studenome i prosincu 1991. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, u cilju zastrašivanja, rafalno pucao iz automatske puške po kući Branka Batakovića i u dvorištu kuće Jelene Pavlin po njenom osobnom automobilu, marke „Škoda“,

- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kad je Miroslav Mudri s obitelji u automobilu išao prema školi, radi protjerivanja, kod rusinske crkve, uzeo od njega ključeve i vozilo „Zastava 101“, koji mu nikad nije vratio,

- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, u dvorištu Eugena Hajduka, njegovu suprugu i dvoje djece postrojio uza zid i držao prema njima uperenu pušku,

- točno neutvrđenog dana tijekom okupacije Mikluševaca, iz dvorišta kuće Ane Juhik, odvezao njihov traktor i prikolicu,

opt. Đuri Krošnjaru stavlja se na teret

- da je dana 27. ožujka 1992. godine, u Tompojevcima, u prostorijama lovačkog doma, nakon što je zajedno sa Đurom Kljajićem prisilno iz Mikluševaca osobnim automobilom dovezao Branka Batakovića, istoga s više osoba udarao nogama, gumenom palicom i kundakom puške po cijelom tijelu, kojom prilikom su mu izbili više zuba, zadali napuknuće podlaktice desne ruke i čašice lakta desne ruke,

- istoga dana i na istom mjestu postavio Branka Batakovića uz zid lovačkog doma i naredio mu da raširi ruke i noge, a zatim mu je iz pištolja po cijelom tijelu pucao gumenim mecima, te ga gađao bajunetom i tako mu načinio posjekotinu na čelu,

- nakon svega navedenog osobnim automobilom odvezao Branka Batakovića na kraj Tompojevaca i izacio ga iz vozila, a potom ga ošamario 4 – 5 puta otvorenim dlanom ruke i udarao nogama, na kojima je imao čizme, po cijelom tijelu,

- dana 18. svibnja 1992. godine, na dan protjerivanja mještana, dolaskom autobusa s prognanim mještanima u Orolik, kao čuvar zajedno sa još jednim NN pripadnikom TO, uz prijetnju pištoljem smrću, naredio da sve protjerane osobe predaju novac, devize i druge vrijedne predmete od zlata i druge, nakon čega je išao kroz autobus i u tri najlonske vrećice sakupio točno neutvrđenu količinu novca, deviza i drugih vrijednih predmeta i zadržao za sebe,

- istog dana u autobusu tukao, sada pokojnog Vladu Kolbasa, jer isti nije imao novca da mu preda,

- točno neutvrđenog dana u listopadu ili studenom 1991. godine sa jednim NN vojnikom iz dvorišta Slavice Hajduk odvezao prikolicu od šlepera staru oko 2 godine i vrijednu oko 17.000,00 DEM,

- tijekom okupacije, u Mikluševcima, veći broj mještana tjerao da moraju ići na prinudni rad, a posebno više puta Janka Papugu,

opt. Darku Hudaku stavlja se na teret

- da je u Mikluševcima, dva tjedna prije protjerivanja iz druge kuće Marije Oros, u ulici Z. Batakovića 24, traktorom odvezao njenu sijačicu i sjetvospremač,

- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kada je Joakim Homa ulazio u prostorije Štaba TO, istoga zaustavio, te mu naredio da digne ruke u vis i da se okrene prema zidu, a potom mu zadao tri snažna udarca kundakom puške u predjelu leđa, te mu polomio rebra,

opt. Janku Ljickaru stavlja se na teret

- da je točno neutvrđenog dana za vrijeme okupacije u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Dušanom Anđelićem, u kući Irine Čordaš, istoj prijetio da će je ubiti jer je pripadnik ustaške obitelji, a potom ju vodio do njene kuće do centra sela govoreći da je treba objesiti, ali zahvaljujući oficiru tzv. JNA u tome je spriječen,

dakle, u namjeri da djelomično unište neku skupinu, članove skupine ubijali, nanosili im teške tjelesne ozljede i izvršili prinudno raseljavanje stanovništva,

pa da su time počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – genocid, opisao i kažnjivo po čl. 119. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.